

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

**D. Gebh. Theodori Meieri Theologi & Prof. in Academia
Julia Antichiliasmus Absolutissimus**

Meier, Gebhard Theodor

Helmstadii, 1696

§. XXXIX.

urn:nbn:de:bsz:31-105465

mnes vivos autem & mortuos judicatum iri ante probatum est; quivis ergo viventium & mortuorum ad alterutrum latus stabit. Qui vero ad dextram sistuntur, abeunt in vitam æternam, cæteri in ignem æternum, ceu in sequentibus uberius declarabitur. Neutri ergo in terrâ relinquentur. Esse autem hoc iudicium illud ipsum, quod in adventum Christi cadit, apertum est ex v. 31. *Cum Filius hominis veniet in suâ gloriâ, omnesque sancti Angeli cum eo &c.*

XXXVII. Assertio decima octava: Post illud iudicium non aliud expectari aut determinari potest iudicium. Probatur, quoniam omnes homines jam sunt iudicati, bis autem iudicatum iri quendam nec ipsi concedent Chiliastæ. Nec etiam post illud iudicium, novos homines, denuo iudicandos, esse nascituros, inde patet, quod omnes homines tum erunt vel in vitâ æternâ vel in igne æterno: In neutro autem loco homines per generationem multiplicatum iri adeo manifestum est, ut probatione non egeat.

XXXVIII. Assertio decima nona: Condemnati in hoc iudicio non maectabuntur; sed in ignem æternum omnes conjicientur. Aperte hoc docet Salvator loco adducto Matth. xxv. 31. seqq. quod scilicet dicturus sit illis qui ad sinistram sunt collocati: *Ite vos maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo & angelis ejus; & versu ultimo dicit: Et ibunt (maledicti) εις κόλασιν αιώνιον, in cruciatus æternos.* Nihil itaq; hic de maectatione vel deletione impiorum per gladium, siquidem illa cum detrusione in ignem æternum nequaquam potest consistere.

XXXIX. Assertio vigesima. Fideles autem, seu illi, qui collocati sunt ad dextram iudicis, hæ-

reditate obtinebunt regnum aliquod, illud scilicet, quod vocamus regnum gloriæ. Apparet etiam illud evidenter inde, quod Salvator in adducto capite illis, qui ad dextram ipsius collocati sunt, dicturus est: *Venite benedicti Patris mei, & hereditate possidete regnum illud, quod ab origine mundi vobis est paratum*, quod ipsam regnum versu ultimo dicitur vita æterna. Ubi simul notandum est, quod eodem tempore adendum sit hoc regnum, quo omnes impij præcipitabuntur in ipsam gehennam, cum omnia quæ de hoc iudicio dicuntur uno & continuo actu peragenda esse manifestum sit. Non igitur dici poterit, quod regnum hoc M. annis illam impiorum damnationem sit antegressurum.

XL. Assertio vigesima prima: Non datur autem regnum Christi, quod tandem ad finem possit perducì, ut ipse Christus in eo regnare desinat, aut illud alij tradat. Probatur ex manifesto Angeli testimonio *Luc. I. 33.* Erit (Filius Mariæ) Rex super domum Jacob (Ecclesiam vid. *Rom. IX. 6. 7. 8.*) IN ÆTERNUM, & regni ipsius non erit finis. Quamvis ergo, in consummatione sæculi, regnum gratiæ transitorium sit in regnum gloriæ; idem tamen Christus Rex noster, in utroq; est & manebit, ita ut ipsum ejus regnum illo tempore non desinat; sed potius fiat illustrius ac supremum suum assequatur gradum.

XLL. Assertio vigesima secunda: Nec etiam in terris regnum quod pii accipient, expectandum est, sed in cœlo: Probatur ex illo, quod regnum hoc pijs datur in præmium ut patet ex *Matth. xxv. 31. seqq.* Præmia autem pro persecutionibus & afflictionibus suis non in terrâ sed in cœlo danda promittit Salvator

Matth.